

Първата фотосесия - навръх втория рожден ден

Ето го и Мартин - с мама и татко, "който никога не се карат"

Алена в машината на времето

С мъжа ми Андрей сме се срещали в 16 живота, казва ученичката на Линда Гудман

Септември, 681 г. Хан Аспарух забива първото знаме на България в Южна Добруджа. Малко момиче с любопитен кафяв поглед го гледа в тълпата. Май, 1876 г., град Батак. Същото малко момиченце наблюдава с ужас клането на хиляди българи при потушаването на Априлското въстание. 6 август, 1945 г., 8,15 ч, небето на Хирошима. В кабината на US бомбардировача "Енола Гей" се е свило пак това малко момиченце. Пилотите натискат копчето. И пред очите му 140 000 хиляди души се превръщат в пепел.

Всички вие познавате това малко момиче. Вече е на 55, но със същия кафяв и любопитен поглед. Всеки ден тя ви предава посланията на звездите - винаги с щипка оптимизъм. Задлъчезарната усмивка на Алена обаче се крие необикновена сила. Владее я едва четирима души на Земята. Да, Алена има тежка мисия - да управлява машината на времето.

Светлана на три - на море с мама и тати в Поморие

ФОТО ЛИЧЕН АРХИВ

Пътешествията на Алена във времето започват на 26 януари 1955 г. Тогава, под знака на любопитния Водолей, проплаква малка Светлана. Идва на света с дарбата си. "Не съм я искала и сега не я искам. С годините започнах да съжалявам, че я имам, защото тя е тегоба, а не щастлив дар от съдбата", признава днес Алена. Тезко, а и страшно - да пътуваш из миналите животи на всички около около себе си. "Вие как ще се чувствате, ако попаднете в червата по време на Баташкото клане?", пита риторично Алена. А отговорът е - "Ще ви остане душевен белег до живот и ще се мо-

литте Богу никога повече да не го преживявате. Да сте обикновен човек!". Затова и малката Светлана е странно, затворено, много чувствително и любвеобилно дете. "Имаше много моменти, в които исках да се скрия, да изчезна и заставах срещу някой от въгъл в стаята и с часове на помръдвах", спомня си Алена. Намира спасение само във фантазиите си - красиви пейзажи, в синьо и оранжево, вълшебен свят, в който няма насилие и кръв. Светлана се

"помирива" с дарбата си, когато е на 13

"Вече спокойно разговарях за вечния живот с моя баща. И осъзнах важната истина: тази дарба ми е орисана, за да помагам на хората", разказва днес Алена. Може би затова малката Светлана е влюбена в небето и звездите от съвсем мъничка. Първата ѝ мечта е да стане пилот. После мечтае за кариера на ядрен физик. Въпреки че учи в Немската гимназия в София, в 10-ти клас е убедена - ще се отдаде на науката за атомите. Баща ѝ, който е хирург, обаче я разубеждава с железен аргумент -

това не е професия за жена, която ще ражда деца. Другата страст на Светлана с рисуването - дарбата да владее четката ѝ е по наследство. Майка ѝ, Цветанка, е племенничка на великия художник Владимир Димитров-Майстора. Баща ѝ също се увлича по платната - преди да влезе в операционната, рисува всеки етап от манипулацията, спомня си Алена. Ярка следа в съзнанието ѝ е оставила и единствената ѝ среща с именития ѝ дядо - Майстора. Вижда го на 4-тия си рожден ден, докато с майка ѝ се разхождат из Борисовата градина. "Срещу нас вървеше човек с дълга сивобяла брада, целият в черно", спомня си Алена. Майстора ги спира и пита майка ѝ: "Ти си Цветанка на Димитър, нали? Това твоето дете ли е?". Майка ѝ му казва, че Светлана има рожден ден. Художникът е щастлив: "Тя е Водолей, като мен!". А Алена признава, че именно

от Майстора за първи път чува за зодии

А щом се прибира у дома се хваля: "Срещнах Дядо Божо и той ме погали по главата". Милувката на

Майстора обаче не праща Алена в Художествената академия - съдбата ѝ е друга. Родителите ѝ настояват да учи немска филология, но Светлана тайно кандидатства в МИО в УНСС и е приета. И тук се промъкват "сребърните нишки на съдбата", както казва Алена. Неин колега японец я води в Страната на изгряващото слънце през 1977 г., е впечатлен от Светлана. Дядо му, 92-годишният Осукава, става първият ѝ учител по астрология. Преди това Светлана се е занимавала с нумерология - на 17 се влюбва в науката за числата. Дядо Осукава обаче успява да я убеди - заради уникалните си дарби е длъжна да се занимава с астрология - и то - кармична. И Светлана взема първите си уроци от него. После се учи при най-добрия астролог в света - през 1990-1991 г. с Линда Гудман в САЩ.

След срещата ѝ с дядо Осукава обаче я очаква още по-голямо предизвикателство - намира Духовния си учител. С колегата ѝ решават да се върнат от Япония с кола - да минат по Пътя на коприната. Така се озовават в Непал, където той има приятели. Качват се "в облаците" - на 4000 м надморска височина. Сядат да обядват на тибетското плато, а Светлана е хипнотизирана от няколко неподвижни фигури на 200 м от тях. "В един момент любопитството ми надделя, станах и тръгнах към тях. Веднага бях спряна - обясниха ми, че хората медитират и левитират, душите им са извън телата им и ако ги стресна, те никога повече няма да се върнат", разказва Алена. След малко един от монасите става, отива до Светлана, хваща я ръцете и започва да ѝ говори. Какво ѝ казва? "Остани тук,

ти чуваш как расте тревата

и има на какво да те научим". Така моят първи Учител ме намери", спомня си с вълнение Алена. В продължение на 15 години прекарва в Тибет между 30 и 40 дни. "Там ме научиха да контролирам дарбата си, да я насочвам в полза на хората и на планетата Земя, да съхранявам себе си, когато странствам във времето, защото това пътуване може да е много болезнено, съпътствано с много рани, травми и инфекции след завръщането ми в нашия свят", признава Алена. И си обещава, че тази скоро пак ще отиде в Тибет - не стъпвала на платото вече 17 години. Тогава, през 1993 г.,

Светлана получава духовното си име преди 17 г. в облаците над Тибет

"Домашният любимец" на семейство Тилкови - мечокът от столичния зоопарк Антоний

ФОТО ЛИЧЕН АРХИВ

"Желязната двойка" - с Андрей са неразделиви за 16 живота

Трагичната загуба на бебето ѝ

я сближава с леля Ванга. "След смъртта на Теодор живях близо до нея 6 месеца", признава Алена. Ванга ѝ връща желанието за живот. "Никога няма да забравя гласът ѝ, който звучеше така, сякаш режеше с нож, убеждавайки ме, че това е "по-арното" и за мен и за детето, но че "скоро ќе си имам друго", спомня си Алена. Пророчицата, която Светлана определя като "вселенски пратеник" е права - на 4 октомври 1984 г. на бял свят идва Мартин. Днес синът на Алена и Андрей е на 26 години. Астроложката признава, че е строга, но пък справедлива майка. И не крие - доскоро дава все лоши прогнози на гаджетата на Мартин. "Престанах да го пращам", признава Алена. Не е изкушена да наднича в бъдещето - нито в своето, нито на близките си. "Не съм превърнала астрология-

та и дарбите си в параноя", доволна е Алена. Устоява и на друго изкушение - да коригира миналото. Въпреки че ѝ се иска да поправи някои грешки в българската история. Затова пък, с астрологията, помага в изграждането на по-добро бъдеще. Вече е направил над 165 000 прогнози. Работи сама -

изготвя всеки хороскоп лично

"Щастлива съм, че помагам на много хора да намерят себе си, да се променят, да заченат или да открият верния партньор", казва Алена. А мечтата ѝ една - да се спаси от завистта, която я залива. Разбира се, тайничко ѝ се иска да има повече време за пътувания с Андрей. Или пък за срещи с любимците ѝ в зоопарка. А защо не - за чаша вино в приятна компания. Истината е обаче е, че времето не ѝ стига. "Кармичният кръг", който издават с Андрей, гълта

около 15 дни от месеца. Заявките за хороскопи я затрупват. А работва да ѝ остане и време да работи над книгите си. Но е неуморна. И вече оптимист. Ето, идната 2011 г. е под знака на Уран - и Алена смята, че тя ще ни подтикне да осъзнаем, че сме се отклонили от духовното и вселенските закони. А ще намерим сили да се родим. Време има - Алена ни успокоява, че всеки се радва на толкова прераждания, колкото са му необходими, за да научи уроците си. Ако се налага, може да се родим и сто пъти, обяснява кармичният астролог. И издава, че най-скромният брой на прераждания, които е срещала в практиката си, е девет. Бройката обаче не е от значение. Важно е да прозреш друго, което Алена е научила в машината на времето: "Започваме живота си от малки постъпки и в мига, в който постигнем съвършенство, идва вечният живот - нашето най-висше Енергийно съществуване". Лора СИМЕОНОВА

Майка и дъщеря - една от последните им снимки

СТАНДАРТ